

herved er tilsigtet nogen ændring i forhold til gældende ret.

Til nr. 23 (retsplejelovens kapitel 75 a)

Forslaget til et nyt kapitel 75 a om andre efterforskningsskridt indebærer en lovregulering af forskellige, hidtil ulovregulerede, efterforskningsskridt, som i dag er almindeligt anvendte af politiet.

De foreslåede regler vedrører politiets anvendelse af fotoforevisning (§§ 812-816), konfrontation (§ 817) og efterlysning (§ 818 og § 819) i de situationer, hvor der gives oplysninger til personer uden for politiet. Afgrænsningen er ikke ensbetydende med, at politiet frit kan anvende fotoforevisning, konfrontation og efterlysning internt, idet politiets interne videregivelse af oplysninger er reguleret af forvaltningslovens regler.

Til § 812

De foreslåede bestemmelser i §§ 812-816 indeholder nye regler, der regulerer politiets adgang til fotoforevisning. Baggrunden for de nye regler er omtalt i pkt. 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Bestemmelsen i § 812 indeholder en regel, hvorved politiets adgang til at forevise fotografier af mistænkte for personer uden for politiet lovreguleres.

De fotografier af en mistænkt, som det kan komme på tale at forevise, er ethvert fotografi af den pågældende, som politiet er i besiddelse af, herunder personfotografier optaget i medfør af retsplejelovens § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1, eller andre fotografier, som politiet måtte være kommet i besiddelse af, f.eks. fra ofre, forbigående m.v.

Betingelserne for at forevise fotografier af mistænkte foreslås fastsat i overensstemmelse med kravene i retsplejelovens § 792 a, stk. 1, om legemsbesigtigelse. Der skal være tale om en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, den pågældende skal være »mistænkt med rimelig grund«, og forevisning af fotografier må kun ske, såfremt det må antages at være af »væsentlig betydning for efterforskningen«. Det sidste indebærer, at der skal være grund til at tro, at forevisning af fotografiet vil kunne bringe efterforskningen videre.

Det foreslås, at afgørelsen om forevisning af fotografier af mistænkte fortsat træffes af politiet. Såfremt der opstår tvist mellem politiet på den ene side og sigtede eller dennes forsvarer på den anden side vedrørende en allerede gennemført eller påtænkt forevisning af personfotografier, vil spørgsmålet kunne kræves forelagt for retten i medfør af den almindelige bestemmelse i retsplejelovens § 746, stk. 1.

Til § 813

Bestemmelsen regulerer politiets adgang til at forevise fotografier af en ikke mistænkt for personer uden for politiet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 814 og § 815.

Til § 814

Bestemmelsen vedrører billeder af forurettede og andre vidner.

Det foreslås, at i de tilfælde, hvor forurettede eller vidnets - så vidt muligt skriftlige - tilladelse til at forevise fotografiet ikke kan opnås, skal betingelserne for, at politiet alligevel kan forevise det, fastsættes svarende til betingelserne for at gennemtvinge optagelse af fotografier af ikke sigtede, jf. retsplejelovens § 792 d, stk. 2 og 3.

Kravet til kriminalitetens art er således, at efterforskningen skal angå en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Indikationsbetingelsen er, at forevisning af fotografier kun må ske, såfremt det må antages at være af »afgørende betydning for efterforskningen«.

Kompetencen til at gennemtvinge en optagelse af fotografier af ikke sigtede er henlagt til domstolene, jf. retsplejelovens § 792 d, stk. 3. Udvalget foreslår på den baggrund, at kompetencen til at træffe afgørelse om forevisning af fotografier af forurettede og andre vidner, der ikke har samtykket heri, ligeledes henlægges til retten. Retten skal træffe afgørelsen ved kendelse.

Der er dog adgang for politiet til selv at træffe beslutningen i tilfælde, hvor indgrebets øjemed ville forspildes ved at afvente en retskendelse (»periculum in mora«). Reglen giver politiet adgang til at træffe en foreløbig beslutning om fotoforevisning i disse tilfælde. Den, mod hvem indgrebet retter sig, har ret til at begære sagen forelagt retten. Politiet skal vejlede den pågældende herom. I givet fald skal politiet snarest og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes. Sagen skal blot være forelagt for retten inden udløbet af 24-timers fristen. Retten behøver ikke træffe afgørelse i sagen inden for denne frist.

For så vidt angår forevisning af fotografier af forurettede og andre vidner skal politiet således som udgangspunkt indhente samtykke til forevisningen. Særlige forhold vil imidlertid gøre sig gældende, hvis den pågældende er bevidstløs, eller hvis der er tale om et barn, der ikke selvstændigt kan give samtykke.

Hvis politiet ønsker at forevise et billede af en bevidstløs, må politiet forelægge spørgsmålet for retten, eller eventuelt gå frem efter den foreslåede regel om,